

ΟΤΑΝ τελείωσα τις σπουδές μου στην Όξφορντ, ήμουν άρκετα άδύνατος κι' οι γιατροί με συμβούλεψαν να ταξιδέψω στις ήλιολουσες χώρες της Μεσογείου. Έγώ προτίμησα τότε την Ιταλία, γιατί από μικρός όνειροπολούσα να ταξιδέψω σ' αυτή τη χώρα, που παρουσιαζότανε στην φαντασία μου μ' ένα ωυθικό πέπλο.

Άφου λοιπόν ταξίδεψα σ' όλοκληρη την Νότιο Ιταλία, έγκατεστάθηκα στη Στρέσσα, γοητευμένος από τα ώμορφα τοπεία της και τ' όπτεροχο κλίμα της.

Η Στρέσσα τότε δέν ήταν κοσμοεακουσμένη όπως σήμερα, ήταν ένα χωριό, που δέν είχε παρά μονάχα ένα ξενοδοχείο και δυό τρία καπηλεία.

Η μέρες μου ώστόσο περνούσαν εκεί ευχάριστα. Τό πρωί άναπαύομουνα και τ' άπογεύματα έκανα περιπάτους ώς τις λίμνες Μεζ'ερ και Μπαρωμέ. Οι περιπάτοι αυτοί μ' ώφελοΰσαν πολύ και γι' αυτό άποφάσισα να ξεκαλοκαιριάσω στο ύγιεινο και μαγευτικό χωριό. Έγραψα λοιπόν την άπόφασί μου αυτή στον πατέρα μου και τού ζήτησα να μου στείλη γράματα, γιατί εκείνα που είχα πάρει μαζί μου τά είχα ξεβέσει.

Ένα βράδυ, λίγες μέρες από τότε που είχα στείλει τό γράμμα στον πατέρα μου, έτυχε να καθήσω στο ξενοδοχείο στο ίδιο τραπέζι, μαζί με μια γράφα και δυό νέες κι' ώμορφες κοπέλλες, που είχαν έρρει κι' ή τρεις μαζί εκείνη τη μέρα από τό Γουρίνο.

Η γράφα, που ήταν ώς έξηντα χρόνων, μου είπε ότι την λέγανε Λουκρητία Βέππι και μου συνέστησε και τις δυό κοπέλλες που τις είχε άνεψιές. Την μεγαλειότερη άπ' αυτές την λέγανε Ίωσηφίνα και την μικρότερη Σιμωνέττα. Ήσαν βέβαια κι' ή δυό πολύ ώμορφες αλλά έμένα δέν μούκανε καμμία έντύπωση ή μεγαλόσωμη και μελαχροινή Ίωσηφίνα. Με συνεκλόνησε άντιθέτως πολύ ή λεπτοκαμωμένη και χαριτωμένη Ξανθούλα, ή Σιμωνέττα. Τό πρόσωπό της ήταν έφραστικώτο και τά μάτια της είχαν τό καθαρό γαλανό χρώμα τού ούρανοΰ της πατρίδος της.

Σέ δυό μέρες ήμουν έρωτευμένος με τή Σιμωνέττα. Εύλογουσα δέ την ώρα και τή στιγμή που την γνώρισα κι' έπλαθα τά πιο τολμηρά όνειρα για τό μέλλον.

Κάθε μέρα, μετά τό γεύμα, συνώδεμα τις δυό νέες στη λίμνη και πηγαίναμε με μια βάρκα στα κατάφυτα νησάκια της.

Δέν είχα τολμησει να έκμιστη-ευθώ τό ασήθημα μου στη Σιμωνέττα αλλά της έδειχνα πάντοτε την προτίμησή μου και καταλάβαινα ότι ή περιποιησεις μου δέν την άφίνανε άσυγκίνητη.

Ένα πρωί καθώς πίναμε κι' οι τέσσερες μαζί τό τσάι μας στη σάλα τού ξενοδοχείου, ήθε ο διευθυντής και μου παρέδωσε ένα συστημένο γράμμα.

Έγώ, από λεπτότητα, δέν τό άνοιξα. Τό πήρα και τό έβαλα στην τσέπη μου. Η γράφα όμως είπε στις άνεψιές της:

— Δεσποινίδες, άς πάμε μέσα... Ο σέρ Τζών θα βιάζεται ίσως να διαβάση τό γράμμα που τού φέρανε.

— Α, όχι! τής άπάντησα. Δέν φαντάζομαι, κυρία, να είνε και σπουδαίο τό γράμμα αυτό. Μοΰ τό στέλνει ο πατέρας μου. Αν μάλιστα μου τό έπιτρέπατε, θα έρωχνα τώρα άμέσως μια ματιά.

Η κυρία Βέππι δέν μου άποκρίθηκε κι' έγώ άνοιξα άμέσως τό φάκελλο. Μέσα σ' αυτό ύπήρχαν τά χρήματα που ζήτησα άπ' τον πατέρα μου, κι' ένα γράμμα του, με τό όποιο μέ διέτασσε να φύγω την άλλη μέρα για την Βενετία.

Είνε αλήθεια ότι ή εϊδησις αυτή με λύπησε, αλλά δέν σκέφθηκα ούτε στιγμή να πα-

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΟΥΓ'ΑΛΙΑΜ ΜΠΑΡΚΛΑΙΗ

ρακούσω τον πατέρα μου. Άνεκοίνασα λοιπόν άμέσως στην κυρία Βέππι την άπόφασί μου, κι' εκείνη μου είπε: — Α, όχι δά, δέν θα φύγετε τόσο γρήγορα!... Δέν σκεπτόσαστε καθόλου την καύμένη την Σιμωνέττα, που λαχταράει ν' άνεβή άπάνω στο Ματτερόνε!...

Όταν άκουσα τά λόγια αυτά, έμεινα άναυδος. Είχα άκούσει ότι πολλοί ξένοι, που θέλησαν ν' άνέβουν σ' αυτό

τό μεγαλοπρεπές βουνό, που ύψωνεται άπάνω άπ' τή Στρέσσα, δέν είχαν ξαναγυρίσει ποτέ πίσω.

— Σκεπτόσαστε τους ληστές, δέν είνε έτσι, κυρίες!... συνέχισε χαμογελδώντας ή γράφα. Σας προεπει κατάπληξη, φυσικά, τό θάρρος της άνεψιάς μου. Έχετε δικη, αλλά σας βεβαιώνω ότι δέν θάχαμε ποτέ τό θάρρος ν' άνεβούμε μόνες μας πάνω στο Ματτερόνε χωρίς τή συντροφιά σας.

Έρριξα τότε μια ματιά στη Σιμωνέττα. Ήταν φανερό ότι δέν την ένθουσίαζε καθόλου ή τολμηρή αυτή πρότασις της θείας της. Μούκανε μάλιστα έντύπωση ότι άπέφευγε να με κυτάξει κατάματα.

***

Μά ή έπιθυμία των κυριών είνε διαταγές.

Κι' ύστερα από μίαν ώρα ξεκινήσαμε για τό Ματτερόνε. Ο ούρανος ήτανε καταγάλανος και φωτεινός. Άνεβαίναμε σιγά-σιγά, μέσα από ένα δάσος καστανών. Πέρασαμε από δυό μικρά χωριά κι' ύστερα βρεθήκαμε σε μια ήσυχη έρημιά.

Η κ. Βέππι κι' ή Ίωσηφίνα πηγαίνανε μπροστά. Άκολουθούσαμε έρσιμα έγώ κι' ή Σιμωνέττα. Η ψυχή μου έπλεε μέσα σ' ένα πέλαγος χαράς, καθώς ένοιωθα στο πλάι μου την άγγελόμορφη εκείνη κόρη. Που και πού στεκόμαστε για να θαυμάσουμε τό μαγικό πανόραμα που έστυλιγότανε μπροστά στα μάτια μας. Η άτμοσφαιρά ήτανε διάφανη κι' ή λίμνη σπινθηροβόλοσε μεσοκαμιομένη κάτω άπ' τους έλαφρούς άτμούς που την χαϊδεύανε.

Η Σιμωνέττα όμως φαίνονταν έξαιρετικά θλιμμένη και με δυσκολία άπαντούσε στις έρωτήσεις μου.

Φτάσαμε σε λίγο σε μια πηγή, που τό νερό της έτρεχε μουρουρίζοντας, άνάμεσα από διάφορα άγρια χόρτα.

— Σέρ Τζών, μου είπεν ή κ. Βέππι, μόλις πήγα κοντά της, έδω είνε τό μέρος που οί λησται στήνουν καρτέρι. Είσθε τουλάχιστον έτοιμος να μάς υπερασπισθήτε;

— Βεβαιότατα, κυρία, τής άποκρίθηκα ψύχραιμα.

Μόλις όμως έκανα την δήλωσι αυτή, δέχθηκα μια τρομερή γροθιά κατάστηθα άπ' την ίδια τή γράφα, μισολιποθύμησα και σε λίγο βρέθηκα δεμένος μ' ένα σύρμα, έτσι που να μην μπορώ να κινηθώ καθόλου.

Τότε ή γράφα Βέππι έψαξε τις τσέπες μου, πήρε τό πορτοφόλι μου κι' άρχισε να μετρά τά χρήματά μου, μουγκρίζοντας σαν μια ύαινα που ρουφάει τό αίμα τού θύματός της. Και άφου τσέπωσε τά χρήματά μου, έβγαλε τό καπέλλο της και την περρούκα της... Γιαί τότε είδα μπροστά μου ένα νέον άντρα, τριάντα περίπου χρόνων, που τά γυαλιστερά κι' άγρια βλέματά του μ' έκαναν να άνατριχιάσω.

— Έ, λοιπόν, μικρό μου Έγγλεζάκι! μου είπε με ένα ψεύτικο γέλιο, πέσατε στην παγίδα τού μπάριπα Άλκιόρι!... Έπίτρεψε μου τώρα να σου παρουσιάσω τον άδελφό μου Ίωσηφ—την Ίωσηφίνα, διάβολε— και την μική μου άδελφή Σιμωνέττα, που είχε τό εδύτημα να την έρωτευθήτε.

Η Σιμωνέττα είχε γυρίσει τη στιγμή αυτή τό πρόσωπό της άλλου. Ο Ίωσηφ είχε βγάλει κι' αυτός την περρούκα του. Κι' είχα πειά μπροστά μου ένα λεβεντοπαλλήκαρο, είκοσι περίπου χρόνων.

— Όσο γι' αυτήν, μου ξανάπε ο ληστής άκουμπώντας τό χέρι

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Η Μητέρα τού Χριστού

(Πίναξ της Αϊδος Έκκερμαν)

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

[Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό]

ΥΕΗΣΙ!... αβέρη!... "Οσοι ζητούν αβέρη μισθό... Ο έφευρτής των Μίκυ Μάους, ο Γουαλι Ντίανεν, έζήτησε κι' αυτός αβέρη μισθού από την κινηματογραφική εταιρεία στην οποία εργάζεται. Έπαιρνε 150 δολάρια την εβδομάδα και ζητάει τώρα 200.

Μά και πάλιν θα παίρνη ελάχιστα εν συγκρίσει με τα όσα παίρνουν οι διάφοροι πρωταγωνιστά και πρωταγωνίστριες της θόνης. Και να σκέπτεται κανείς, ότι μία ταινία Μίκυ Μάους, που θγαίνει

δινον αβέρη. Το Παρίσι είναι θέβαινα από αβέρη η πρωταούσα της μόδας της γυναικείας τοβλάχισα. Μά και η έπιρροή του κινηματογράφου δεν είναι μικρή. Ο κινηματογράφος φάνει πάρα μέχρι των μικροτέρων επαρχιακών πόλεων. Και το προσωπικό γόητρο των αστέρων, της Γκρέτας Γκάρμπο, της Μέλεν Νήττριχ, της Κράουφοντ, συνταίνουν εις τό να έπιβάλλεται η Αμερικανική μόδα. Μελετούνται λοιπόν στο Παρίσι τα μέτρα, που πρέπει να ληφθούν εναντίον του Χόλλυγουντ, για να διατηρηθή η γαλλική υπεροχή της μόδας. Μά δούμε ποιός θα φάη τον άλλο.

Ο Ζαν Κιπούρα θα έβρισκεται τον Γενουάριο στο Χόλλυγουντ, όπου συνεβλήθη με την κινηματογραφική εταιρεία «Ουνιερσάλ», για να γυρίση τέσσερα φιλμ. Ο Ζαν Αντζελο, που πρό όλίγων ετών έπαίξε το πρόσωπο του παρσατό Σιρκούφ και τώρα τελευταία τον είδαμε ως λοχαγό Μοριάντ στην «Ατλαντίδα», με την Μπρυγκίττε Χέλιμ, πέθανε πρό όλίγων ημερών.

Ο γόης Άδόλφος Μανζού περιμένει να πάρη το διαζυγίό του για να πάη να συναντήση την νέα μισητή του, κάποια Βέρη Τήνταλ, άραία, άλλο σχεδόν άφανη ακόμα θενέπτα.

Διεδόθη, ότι ο Κάρο Γκράντ πρόκειται να άρραθωνιαστή την Βιοτζίνα Τσέρυλ. Ο ίδιος τό θάμεισε κατηγορηματικά. "Άλλα όσοι ξέρουν τά...ήση και έθιμα του Χόλλυγουντ, θεβαίνον, ότι όσα κατηγορηματικότερα είναι μιά διαφύση, τόσο και πρό θόσιμη είναι. Συνεπώς...

Η βασίλισσα της φαιονομείας Τζόαν Κράουφοντ, με πολλή φιλαρέσκεια φορούσαν ένα νυμφικό κοστούμι σ' ένα φιλμ που έγύρισε τελευταίως. Αυτό έομπνεύθηκε στο Χόλλυγουντ ως προμήνυμα προσεχούς γάμου... Καλουμάτα κ' έρχεται!...

Ένα γαλλικό κινηματογραφικό περιοδικό, έθεσε σέ είκοσι κινηματογραφικούς άστερας, γυναικείας και άντρας, τους κυριώτερους, τό έξης έρώτημα: —Ποίός είναι ο μπονναμάς που όνειρεύεστε; Σέ προσεχές φύλλο θα δημοσιεύση τις άπαντήσεις των, χωρίς ν' άναφέρη όμωσ και τίνας είναι η κάθε άπάντηση. Αυτό πρέπει να τό καταλάβουν, ή να τό μαντέψουν οι άναγνώσται και—άλλοίμονο από πορτοφολί τους! —οί θαυμασται των.

Αυτές τις ημέρες γίνεται στο Παρίσι διεθνής διαγωνισμός για να θεαθευθή το καλύτερο φιλμ έρασιτεχνών.

Η έξασάνση του μεγάλου Ιάπωνος καλλιτέχνη Σεισού Χαγιακάβα από τό κινηματογραφικό σπερμάμα της Εύρώπης και της Αμερικής, έδωσαν άφορητή να δημιουργηθούν πολλοί θόλοι. Άλλοι υπεστήριζον πως ο Χαγιακάβα άποκτόνησεν, αφού έχασε στο Μόντε-Κάρλο, πλέον των δυό εκατομμυρίων φράγκων. Άλλοι, ότι έθελμε μια άραία και ένδοξη Άγγλίδα ήθοποιό κ' έφυγαν για τό μελίμημά του, θρόλοι.

Η άλήθεια είναι, ότι ο Χαγιακάβα ζή και παίξει στην πατρίδα του, θέλπισε, όπλαδ, να ιδρώση στο Τόκιο μιά κινηματογραφική επείρηση... Έφραγε όμωσ τό κεφαλαίό του κ' έγύρισε στο θέατρο, όπου διαπρέπει όπως πάντα.

Στή Σοβιετική Ρωσία γυρίζεται μιά κινηματογραφική ταινία, προπαγανδιστική εναντίον της θρησκείας. Γελαιοποιεί την Γέννηση του Χριστού! Αυτή την ταινία, φυσικά, δεν θα την ιδούμε. Ούτε και θέλουμε δά.

Λωποδύτες έμπήκαν στο σπίτι του κομμοδ' δανδή του κινηματογράφου, του Άδόλφου Μανζού, και τό έρήμαζαν την γκαρνταρόμπα του. Του έκλεψαν κοστούμια συνολικής αξίας 35.000 φράγκων. Μπρρρρράβο!...

—Ξαναξοσταμένα λάχανα!... Ο γνωστός μας Μπάστερ Κήτον πρό όλίγων ημερών ξαναπαντρεύτηκε την πρώην γυναίκα του, τη Μαίη Χόθλεδ.

ολόκληρη από τα χέρια αυτού του ανθρώπου, αφήνει συνθήμας κέρδη 100-300.000 δολάρια!...

Οι άστέρες του Χόλλυγουντ, των οποίων τις άποδοχές άπειλει να περικόψη άλύπητα ο Πρόεδρος των Ήνωμένων Πολιτειών Ρούζβελτ, διαμαρτυρούνται και χαλούνε τον κόσμο, ισχυριζόμενοι ότι όσα παίρνουν...μόλις τους φτάνουν για να ζούν! Άξιολύπητοι οι καυμένοι!

Ξέρετε τί παίρνουν; Η Γκρέτα Γκάρμπο τέσσερα εκατομμύρια φράγκα για κάθε φιλμ στο όποιο παίζει, ο Μωρίς Σεβαλιέ τρία εκατομμύρια, ή Μάρλεν Νήττριχ 2½, ή Ζαννέτ Μάκ Ντόναλντ 1½... "Ισα-ίσα, όπλαδ, για να μην πεθάνουν οι ταλαίπωροι της πείνας...

Οι Γάλλοι, που μέχρι τίνος έγελοούσαν με τις προσπάθειες των Άμερικανών να δημιουργήσουν δική τους μόδα, άρχισαν τώρα να λαμβάνουν σοβαρά όπ' όψει των τον κίνου

του άπάνω στόν δυο της Σιμωνέττας, είναι άληθινό κορίτσι, αλλά δεν θα δεχτή πειά τις έρωτοτροπίες σας!... Θα της πληρώσετε μάλιστα πολύ άκριθά τό φλερτάρισμα που της κάνατε ως τώρα. Θα είστε ο δέκατος όμορφονίος που θά τον στείλη, με τά ίδια της τα χεράκια, σέ κάποιον άλλο κόσμο, καλύτερον άπ' αυτόν.

Κι' άφού μίλησε έτσι ο ληστής, ξαναφόρεσε την περρούκα και τό γυναικείο καπέλλο του και γίνηκε πάλι ή κυρία Λουκρητία Βέππι.

—Καλή αντίκριση στον άλλο κόσμο! μου φώναξε τότε σαρκαστικά.

Κι' έφυγε μαζί με τον Ίωσήφ.

Την ίδια στιγμή είδα τη Σιμωνέττα νάρχεται κατά πάνω μου κρατώντας ένα ρεβόλβερ.

Κατάλαβα, ότι ήταν άνώφελο να κινηθώ και κάρφωσα τά μάτια μου άπάνω της.

"Εκείνη με κύτταξε κατάματα, με τά θαθυγάλανα μυστηριώδη μάτια της, σαν νάθελε να διαβάση τη σκέψη μου και τά αισθημάτά μου. Συγχροονως την άκουσα να μου λέη με σιγαλή φωνή:

—Γιά όνομα του Θεού, μην κινηθής! Κι' άμέσως έρριξεν ένα πυροβολισμό.

"Η σφαίρα άγγιξε σχεδόν τ' αυτό μου. Η Σιμωνέττα έσκουψε κατόπιν άπάνω μου και με την άγγελική της φωνή, μου ψιθύρισε:

—Σας άγαπώ!... Ποτέ δεν θα σας ξεχάσω!... Συγχρόνως όμωσ άκούστηκε μιά δυνατή φωνή άπ' τό δρόμο:

—Πέθανε!...

—Πέθανε!... άποκρίθηκε με σταθερότητα ή Σιμωνέττα.

Κι' έφυγε άμέσως για να ποοφήση τ' άδέρφια της.

Μόλις έσβυσαν τά θήματά της μακρυσά, λιποθύμησα.

Κι' όταν συνήλαβα ήταν άργά, νύχτα πειά. Χιλιάδες άστρα έλαμπαν πάνω άπ' τό κεφάλι μου. Μ' είχε λύσει και μ' είχε ανεφέρει ένα μικρό τσοπανόπουλο, τό όποιο μου έπτε ότι τό έστειλε να μ' εύρη μιά πολύ όμορφη κοπέλλα, δίνοντας του τριάντα λιρέττες γι' αυτόν και λίγα άγριολόουδα για μένα...

"Η κοπέλλα αυτή ήταν ή Σιμωνέττα. Η τραγική άγάπη μου, που ποτέ πειά δεν την ξαναείδα...

Ο Κόνρατ Φάιτ

Λύτερο φιλμ έρασιτεχνών.